

PARTIJ VOOR ONGEHUWDE

De **Partij voor Ongehuwden** (PvO) was een van de in totaal zes partijen die de Haagse advocaat P.J.H.C. Koot in de tweede helft van de jaren zestig heeft opgericht.

Na conflicten met de Nederlandse Orde van Advocaten nam Koot begin jaren zestig de handschoen op tegen het volgens hem verderfelijke politieke systeem en de zijns inziens corrupte Nederlandse advocatuur. Als oprichter van verschillende partijtjes en verkondiger van tal van complottheorieën was Koot al spoedig een dankbaar object voor de media, waar hij omgedoopt werd tot 'de zespartijenman' en 'Don Quichote van Den Haag'.

Zijn eerste partij richtte Koot op 25 september 1964 op onder de naam Partij voor Volkswil en Referendum (PVR). De groepering wenste staatkundige veranderingen als de invoering van (soms verplichte) referenda en de hervorming van het justitiële apparaat. Voorts stond de PVR kritisch tegenover grote overheidsbemoedeningen, de 'schijnheiligheid' en het gebrek aan levensvreugde.

Het initiatief kreeg weinig navolging en Koot besloot derhalve om aansluiting te zoeken bij de **Boerenpartij**. Koot raakte in deze partij echter al spoedig uit de gratie. In het schandaalblad *Boulevard* vond hij vervolgens een nieuw platform voor zijn ideeën. Op 28 januari 1966 richtte hij bovendien de Partij voor Ongehuwden op, die naast de PVR zou moeten optreden. De PvO, waarvan alleen ongehuwden lid mochten worden, streed tegen de discriminatie (of, zoals Koot meende, 'vervolging') van ongehuwden en wenste gelijke zedenwetten voor homoseksuelen. In hetzelfde jaar nam Koot met zowel de PvO als met de PVR in enkele gemeenten en provincies deel aan de gemeenteraadsverkiezingen en de verkiezingen voor de Provinciale Staten. Uit de resultaten kon Koot opmaken dat de PvO meer aansloeg dan de PVR. De lijst van ongehuwden sleepte in grotere gemeenten als Utrecht, Den Haag en Amsterdam meer dan een procent van de stemmen in de wacht, terwijl de PVR nergens boven het halve procent uitkwam.

Koot besloot bij de op 15 februari 1967 gehouden verkiezingen voor de Tweede Kamer dan ook alleen met een lijst van de PvO uit te komen. In verschillende peilingen voorafgaande aan de verkiezingen werd rekening gehouden met zetelwinst voor de PvO. De partij behaalde uiteindelijk 43.361 stemmen (0.63%) en kwam daarmee een paar duizend stemmen tekort voor een zetel.

Na de verkiezingen vertrok Koot niet uit Nederland (zoals hij had aangekondigd, indien hij niet zou worden gekozen), maar ging hij geestdriftig aan de slag met de oprichting van een handjevol nieuwe partijen. Achtereenvolgens stichtte hij de Referendumpartij voor Arbeiders (1967), de Referendumpartij voor de Middenstand (1967), de Partij Referendum Legalisatie Hasardspelen (1968) en de Referendumpartij voor de Agrarische Sector (1969). Geen van deze partijen zou echter aan verkiezingen deelnemen. Ook de PvO en de PVR ontplooiden na 1967 nauwelijks nog activiteiten. Eind jaren zestig verdween Koot langzaam uit de publiciteit.